

nání žida, jimiž on sám nakládá se svými nemovitostmi atd., tedy takové úkony, k jichž platnosti se vyžaduje projev jeho svobodné vůle; při nich musí býti dán souhlas k nakládání s jeho nemovitým majetkem. Exekuce na nemovitý majetek není však podmíněna projevem vůle dlužníkovy, naopak děje se i proti jeho vůli, takže dlužník není při nakládání se svým nemovitým majetkem, vede-li se na něj exekuce, sám zúčastněn způsobem výše výtčeným. Nebylo proto zapotřebí zvláštního písemného schválení podle § 2 zmíněného nařízení k tomu, aby mohla býti povolena exekuce zajišťovací na nemovitost dlužníkovu. Poněvadž však rekursní soud, vycházející z opačného právního názoru, se nezapomínal ostatními námitkami dlužníkovy rekursu proti povolení navržené exekuce, bylo uloženo rekursnímu soudu nové rozhodnutí.

Čís. 17478.

Proti rozsudku odvolacího soudu, jímž byl potvrzen zamítavý rozsudek soudu první stolice ve sporu, v němž se několik žalobců domáhá zaplacení pohledávky převyšující částku 7.000 K, je dovolání žalobců přece nepřijatelné (§ 502, odst. 3 c. ř. s.), jestliže ani nepřednesli, že jsou podle dohody stran oprávněni požadovati celou pohledávku rukou nerozdílnou (§ 892 obč. zák.), ani to nevyplývá ze skutkového děje, a jestliže částka připadající takto na každého z žalobců (§ 889 obč. zák.), nepřevyšuje 7.000 K.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1939, Rv I 1201/39.)

Žalobci Antonín F. a Karla F. domáhají se na žalované Bohuslavu P. a Marii P. zaplacení 12.700 K. Nižší soudy zamítly žalobu. Nejvyšší soud odmítl dovolání.

Důvody:

Žalobci Antonín a Karla F. domáhají se žalobou proti Bohuslavu a Marii P. zaplacení pohledávek, na něž mají nárok podle mimosoudní dohody ze dne 17. května 1933, kterou urovnali spor o splnění kupní smlouvy o velkostatku u krajského soudu civilního v P. Po omezení odvolání žalobci při ústním jednání ze dne 27. června 1939 zůstaly předmětem sporu pohledávky, jimiž prý žalovaní při vyúčtování proti úmluvě ze dne 17. května 1933 žalobce zatížili a to: 1. pohledávka na zaplacení částky 9.460 K na útratách Dr. R., jež měly žalovaní hraditi ze svého, 2. částka 2.700 K z manipulačních poplatků a 3. částka 540 K z vkladného poplatku, o kteréžto poplatky žalovaní proti úmluvě žalobcům méně k dobru připsali. Jde tedy o plnění dělitelné a ježto žalobci nepřednesli a ze skutkového děje nevyplývá, že podle dohody stran byl každý ze žalobců oprávněn požadovati po žalovaných celou pohledávku.

rukou nerozdílnou (§ 892 o . zák. obč.), jest každý ze žalobců oprávněn požadovati jen polovici (§ 889 o . zák. obč.). Dovolání napadá potvrzující rozsudek odvolacího soudu. Jest tedy posouditi přípustnost dovolání co do každého, byť i v jedné žalobě uplatněného nároku toho kterého žalobce samostatně (§ 227 c. ř. s.). Celý nárok činí 12.700 K, takže na jednoho každého žalobce připadá 6.350 K, tedy částka 7.000 K nepřevyšující. Není proto dovolání podle § 502, odst. 3 c. ř. s. přípustné.

Čís. 17479.

K vydobytí pohledávky podle vykonatelného notářského spisu, zajištěné zástavním právem na nemovitosti, lze vésti exekuci na tuto nemovitost, třebaže vykonatelnost v pozemkové knize není poznamenána, a to jak proti osobnímu dlužníku, tak i přímo proti hypotekárnímu dlužníku, jenž se mohl nahlédnuím do notářského spisu založeného ve sbírce listin o jeho vykonatelnosti přesvědčiti.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1939, R I 30/39.)

Vymáhající strana navrhla, aby jí byla povolena podle vykonatelného notářského spisu ze dne 3. března 1926 v T. Š. a dodatečného notářského spisu ze dne 9. března 1926 v T. Š. a rozvrhového usnesení okresního soudu v B. ze dne 4. března 1935 k vydobytí vykonatelné pohledávky 50.000 K exekuce nucenou dražbou nemovitostí zaps. ve vl. č. 101 kat. území H., a sice přístupem k dražebnímu řízení zahájenému pro pohledávku Dr. Karla Z. Prv ý s o u d povolil exekuci podle návrhu. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Podle §§ 87, 88 ex. ř. je předpokladem nucené dražby nemovitostí povolení nuceného zřízení zástavního práva knihovním vkladem nebo poznámky vykonatelnosti. Při knihovním vkladu zástavního práva budiž pohledávka, pro kterou se zástavní právo zapisuje, označena za vykonatelnou. Tento vklad má účinek, že pro tuto vykonatelnou pohledávku může být vedena exekuce na nemovitost nebo podíl nemovitosti přímo proti každému, jenž jich později nabyt. Rovněž z ustanovení §§ 84 a 138 ex. ř. vyplývá, že může být o nucenou dražbu žádáno tehdy, když je pohledávka vykonatelnou a když vykonatelnost její jest poznamenána v pozemkové knize. Vymáhající strana v návrhu tvrdí, že podle usnesení o udělení příklepu a rozvrhového usnesení okresního soudu v B. ze dne 4. března 1935 převzala nemovitost, o niž jde, povinná strana a byla jí za souhlasu vymáhající strany převzata za srážku a na účet nejvyššího podání zbytková pohledávka 300.000 K s přísl. Pro tuto pohledávku bylo zapsáno ve vložce čís. 101 kat. území H. právo zástavní podle notářského spisu ze dne 3. března 1926. Tvrdíc, že toto pohledávání jest vykonatelné, žádala vymáhající strana o povolení exekuce u exekučního soudu v B. Podle úředního výpisu z pozemkové knihy ze dne 6. září 1938 vymáhající